

mere bestemmer Forordningen af 9de Mai 1806 angaaende Indquartering i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger. Jeg skal bemærke, at naar Sagen ikke foretages idag, vil det jo medføre, at de 48 Timer, som ellers skulde hengaae, inden der vil kunne tages Bestemmelse, om den skal fremmes eller ikke, først ville kunne regnes fra næste Møde, som ikke vil blive i de første Dage. Den høitagtede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det Lovudkast, jeg har den Ære efter Regjeringens Bestemmelse herved at forelægge, er foranlediget ved nogle Forandringer i den provisoriske Placat af 6te Juni 1848, der vil blive omdeelt tilligemed Lovudkastet selv, hvorved nogle Paragraffer i Forordningen af 9de Mai 1806 bleve suspenderede, de samme Paragraffer, som nu ved Lovudkastet tilsigtes ophævede, forsaavidt de deri indeholdte Bestemmelser ikke deri ere gjentagne. Forøvrigt skal jeg tillade mig at henvise til selve Udcastet og Motiverne.

Formanden: Efterat den lovbestemte Tid er forløben, inden hvilken Bestemmelse ikke maa tages, om og hvorledes Sagen skal fremmes, vil dette blive at afgjøre.

Den Sag, der dernæst efter Dagsordenen skal foretages, er Sagen angaaende Forslag til en Lov angaaende Vedtagelse af Psalmebøger eller Tillæg til Psalmebøger til Brug ved den offentlige Gudstjeneste. Det er til første Behandling, Sagen foretages. Gjenstanden for Drostelsen er altsaa Lovforslaget i dets Almindelighed.

Kierkegaard: Jeg har rigtignok i disse Dage læst i et af vore Dagblade, at da denne Sag sidst blev behandlet her i Salen, skulde jeg have „motiveret“ mit Forslag i et „udførligt Foredrag“; men jeg smigrer mig med, at det høitærede Thing vil kunne give mig det Vidnesbyrd, at det forholder sig ikke saaledes. Jeg motiverede, saaledes som Sagens Gang medførte det, min ærbødige Anmodning om Thingets Tilladelse til, at jeg i nærværende Møde turde motivere mit Forslag. Og forsaavidt min Bøn i saa Henseende maaskee saadtilt udførlig, smigrer jeg mig med, at det ikke vil blive regnet mig til Dnde, eller dog regnet

mig til Afdrag i den Tid, jeg maatte behøve for virkelig at tale for mit Forslag og at udtale mine Grunde i denne Henseende.

Det er ingenlunde, — maaskee vil det være mig tilladt kortelig at berøre dette — det er ingenlunde i fjerneste Maade min Tanke, at der i dette Forslag skulde indeholdes nogen Misbilligelse eller Noget, der i mindste Maade kunde ligne Antydningen af en Misbilligelse af, at der ikke fra den høitagtede Cultusminister er udgaaet noget Forslag enten til store og gjen-nemgribende Forandringer paa det kirkelige Gesebeet eller dog idetmindste til saadanne smaa eller mindre Forandringer som de, af hvis Antal har tilladt jeg mig at fremlægge eet. Det er min Overbeviisning, at den store Majoritet af det danske Folk ret hjerteligt paastjønner, hvad ialtfald jeg paastjønner ret hjerteligt, den samvittighedsfulde Forsigtighed og Sindighed, hvormed den høitærede Cultusminister holder tilbage, og ikke strax eller hurtigt kaster sig ind paa, hvad der paa den kirkelige Grund kunde være at foretage og gennemføre. Og det er derhos ogsaa min Overbeviisning, at, forsaavidt et mindre Forslag, saaledes som det foreliggende, var udgaaet fra Ministeriet, vilde det, saaledes, som Tidens Aand synes at give sig tilkjende, let være blevet modtaget, idetmindste paa nogle Steder, med Mistanke om, at der skulde hydes det danske Folk paa kirkelig Grund Smuler istedetfor Brød, en lille Indrømmelse af en lille kirkelig Forandring, for at dulme Attraaen efter store og gennemgribende. Det er altsaa netop kun, naar det kommer fra et enkelt Medlem i Thinget, og navnlig ogsaa naar det kommer fra mig, at jeg har tænkt mig, at Sagen i saa Henseende kunde stille sig noget anderledes. Jeg har, som det vil være de ærede Medlemmer af Thinget bekendt, ingen politisk Fortid; det er mit Haab, at jeg skal heller ingen synderlig politisk Fremtid have, og snart om Gud vil, vende tilbage til et Landsbykald, hvor jeg sagtens passer bedst; og kun eiendommelige Forhold i vort Fædreland have foranlediget mig til at forsøge paa at optræde i Danmarks første lovgivende Forsamling. Naar da et Lovforslag af denne Art udgaaer fra mig, kan der ikke tænkes nogen politisk Mistænkelighedsgrund, der kunde have sig imod det.